

„Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu, jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost. Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně. Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé. Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. Hospodin bude kralovat věčně, Bůh tvůj, Sijóne, po všechna pokolení. Haleluja.“ (Žalm 146:5-10)

„Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“

Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‘Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.’ Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtítel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“ (Matoušovo evangelium 11:2-11)

Izajáš 35:1-10 a 18n a Dopis Jakubův 5:7-10

Co vidíme a slyšíme?

„Máte sklep? A mohla bych ho vidět?“ Říká Milada Ježková Josefu Abrhámovi ve filmu Kulový blesk (1979) Tenhle *mem* nalinkoval představu, že do všeho můžeme vidět a všechno můžeme slyšet a hlavně posoudit. Do všeho pak můžeme mluvit a o všem se můžeme vyjadřovat s nárokem pravdy. Omyl! Rodiče, děti, učitelé a taky i duchovní se musí naučit *slyšet očima* a *vidět ušima*. Ne vždycky je možné všechno vidět na vlastní oči a slyšet na vlastní uši.

Co vidí učedníci Jana Křtitele?

Nemůžeme vidět a slyšet všechno. Občas budeme zbaveni zraku a někdy ohlušeni okolím. Jan se mohl o Ježíšovi dozvědět jen z doslechu. Byl ve vězení. A tak mu vyprávěli o Ježíšově práci učedníci. Jana udivil Ježíšův styl. Možná jej znepokojila přílišná laskavost vůči pohanům. A dokonce se mohl doslechnout některé věci zaujatě. Měl už dost náznaků a ta nejistota jej trápila. S lidmi je třeba mluvit otevřeně, bez nejasností a náznaků, těch už bylo přece dost!¹ Je přece třeba předložit rozhodující důkazy a vydat rozhodný signál, tak to dělá každá opozice, která se chce ujmout vlády. Jan čekal jasnou odpověď a proto z vězení vyslal delegaci s opatrnou a diplomatickou otázkou po Ježíšově kompetenci: „Jsi to ty? A nebo máme ještě čekat jiného?“ Čekal prostou a otevřenou odpověď.

Ježíš nebyl překvapen, nevydával žádné prohlášení o svých pravomocích. Prostě se nehájil. Doporučil Janovým učedníkům, aby svému mistrovi ve vězení vyprávěli to, co vidí a slyší. Nemusí si nic přikrašlovat a ohýbat. „*Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium.*“ (11:5) A tečka. Není to dostatečná esence mesiášství? „*A blaze tomu, pro kdo nejsem skandální...*“ (11:6) tak se dá přeložit Ježíšův dovětek.

Co vidíme a slyšíme my?

Tím dovětkem Ježíš sáhl až k nám. Co vidíme a slyšíme my? Jak se formuje naše víra? Blaze tomu, kdo si nebude klást dodatečné podmínky. Blaze tomu, komu to všechno nepřijde málo a nebo naopak moc. Blahoslavený, komu bude stačit svědectví mého života. Každý, kdo se naučí dívat a slyšet. Ve stručných slovech a obrazech zaslechne a uvidí svou záchranu a naději pro celý svět. Jasně, filmaři nahrají záznam a protože lidem nestačí co vidí a slyší, tak se záznam stříhá a dělají následné úpravy všeho druhu. To potřebují všechny pohádky! Retušuje se, mění se barvy, přidávají efekty a hudba. Animují se kromobyčejné věci - a nakonec je tu film, na který se díváme v televizi. Jako by Ježíš řekl: Blahoslavený, kdo nebude retušovat můj příběh a nebude z něj dělat sladárnu či naopak horor. Blaze každému, kdo unese tu nouzi obrazů a hlasů. A zároveň: Blaze každému, kdo bude usilovně dotvářet svůj příběh, vytvoří krásné obrazy a přinese

¹ Vykladači říkají, že Jan přinesl poušť do Herodova paláce. Před tím učil zástupy, teď bylo třeba aby se něco naučil on sám.

nebeské zvuky ve svých lidských vztazích. Kdo z toho mála udělá už tady nebesa, protože lásky a zájmu je všude pořád málo, ten má moje nebeské blahoslavenství.

A co vidí a slyší Ježíš?

A naposled. To už je druhý dovětek určený zástupům, které mohly kroutit hlavou nad Janem a jeho učedníky. Že jim to nebylo jasné, když nám ano... Ježíš se Jana Křtitele ale zastal. Co vidíte, když máte před očima Jana Křtitele?! „*Rákos, kterým kývá vítr?*“ nebo: „*Člověka oblečeného do drahých šatů?*“ A buď to byla matoušovská licence, když se psalo evangelium, nebo to byl Ježíšův specifický humor - a to spíš: Rákosová třtina byla vyražena na Herodových mincích. Herodes Antipa dal při založení Tiberiady (roku 19 po Kristu) razit mince a na nich je právě stéblo rákosu. A byl to taky Antipas, který zatčeného Ježíše na cestu k Pilátovi oblékl do svého skvostného královského pláště, aby se mu vysmál.²

Ježíš v Janovi viděl Elijáše³ a více než proroka. Viděl a slyšel toho, o němž Malachijáš (3:1a 3:23) na rozloučenou s knihami Staré smlouvy říká Hospodinovým jménem: „*Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů.*“ A pak „*Hle, ještě než přijde ten veliký a hrozný Hospodinův den, pošlu k vám proroka Eliáše...*“

A nakonec Ježíš potvrzuje svoje nezvyklé vidění podstatných věcí: „*Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.*“ (11:11) V pohledu našeho Pána jsou ti nejmenší v království nebeském viděni jako větší než velikán víry, Jan Křtitel. Nikoli nositelé Podvazkového řádu či Řádu zlatého rouna, ani Nobelovy ceny... Kdyby po něčem měl člověk toužit, tak po řádu nejmenších v království nebeském. Ti maličci jsou skutečně velicí.

Co si odneseme?

1. Ježíš jemně naznačí, že v informačním šumu děláme chyby a varoval před tím, aby se lidé podle těch chyb rozhodovali. To zmatení, které ve společnosti převládá, nesudme, zkusme jej pochopit. Když vidíte rozhovor v televizi, tak počítejte s tím, že redaktor je cvičený ptát se tak, jak se ptá, ale nikdy nemůžete vědět, zda se neptá záměrně, tedy s určitým předpokladem. Je to jen člověk. A dotazovaný politik říká to, na co je cvičený. Politik tvoří mínění, řekne jen to, co chce, dokonce nemusí říkat pravdu. I to si zdůvodní. Evangelium nás cvičí dívat se a poslouchat jinak, než je běžné. Možná nás proto nebudou mít lidé rádi.
2. Ježíš nevytáhl žádnou vizitku a z nebe nezazněl hlas. Nebylo to třeba. Nejsilnější jsou důkazy, které na svou obranu nepředkládáme my, ale sama skutečnost - to, co lidé vidí a slyší, co o nás říkají jiní. A velikost je v tom, že zvládneme svoje nejmenší role. Jen si všimněte, jak na ty nejmenší Ježíš často myslí a jak je zmiňuje. Ti maličci hýbou světem svou věrnou pravidelností a možná i tím, že se obětují. Je to paradox, ale je to tak!
3. A blaze tomu, kdo nepředělává Ježíšův příběh, ale vytrvale pracuje na tom svém, aby byl jako Ježíšův. Každému, kdo tvoří krásné zvuky a obrazy lásky. Každému, kdo vytrvale pracuje na nebeských poměrech už tady na zemi tak, jak to dělal Ježíš.

Bože, Otče, ať mé uši pohladí tvůj laskavý hlas a vede mne spolehlivě domů.

Bože, Synu Nejvyššího, ať mé oči osvítlí jas, který mi dovolí uvidět smysl lásky a pravdy.

Bože, Duchu svatý, ať tvou mocí pochopím a zvládnu utrpení, kterým musím projít.

Věřím ve vzkříšení těla a život věčný. Amen

² „*Když se mu (Herodes) dost naposmíval, oblékl ho do skvostného roucha a poslal ho zpátky k Pilátovi. Toho dne se Herodes s Pilátem spřátelili; předtím totiž k sobě chovali nenávisť.*“ Lukášovo evangelium 23:11n) Sprostá bezohlednost tvoří koalici zatracenců...

³ Tak se Jan Křtitel rozhodně neviděl! Podle Janova evangelia odpovídá při tiskové konferenci na otázku: „*Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“*“ (Janovo evangelium 1:21)